

CINCIZECIMEA

„Dumnezeu a înviat pe acest Isus, și noi toți suntem martori ai Lui. Și acum, odată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți.”
(Faptele apostolilor 2:32,33)

Capitolul 2 din Fapte prezintă actul inaugurării recent formatei biserici creștine. Într-o singură zi, s-au convertit 3000 de oameni. Mulțumită puterii Duhului Sfânt, biserica „a pornit biruitoare și ca să biruiască” (Apocalipsa 6:2).

1. Fapte 2:1-3.

🔥 Ploaia timpurie.

2. Fapte 2:4-13.

🔥 Darul limbilor.

3. Fapte 2:14-32.

🔥 Prima predică.

4. Fapte 2:33-36.

🔥 Înălțarea lui Isus.

5. Fapte 2:37-41.

🔥 Cele dintâi roade.

PLOAIA TIMPURIE

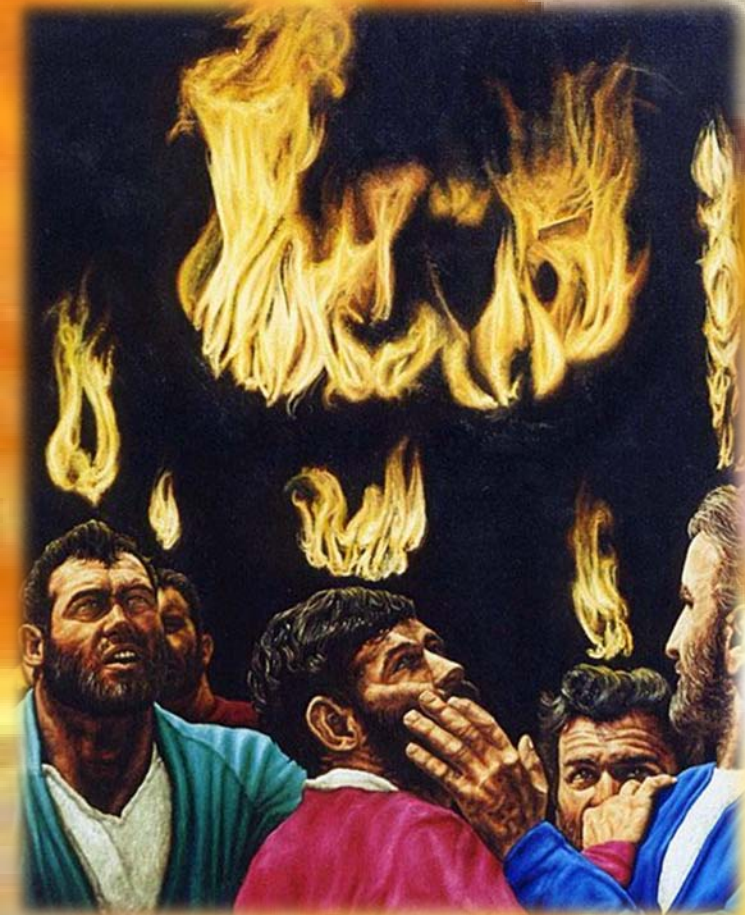
„Deodată, a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic și a umplut toată casa unde ședeau ei. Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei și s-au așezat câte una pe fiecare din ei” (Fapte 2:2-3)

Prin pocăință, laudă și rugăciune, ucenicii au ajuns la o stare de unitate desăvârșită.

Erau pregătiți să primească promisiunea Duhului Sfânt, cunoscută drept „ploaia timpurie” (Ioel 2:23). Acest act a fost însoțit de manifestări extraordinare.

Cu toate că Duhul a lucrat totdeauna prin oameni, în acest moment a fost revărsat în plinătatea Sa. A fost răspunsul primei mijlociri a lui Isus înaintea Tatălui (Ioan 14:16). Această experiență s-a repetat și în alte ocazii; și se va repeta cu aceeași intensitate înaintea celei de-a Doua Veniri („ploaia târzie”).

DARUL LIMBILOR

Fapte 2:4-13

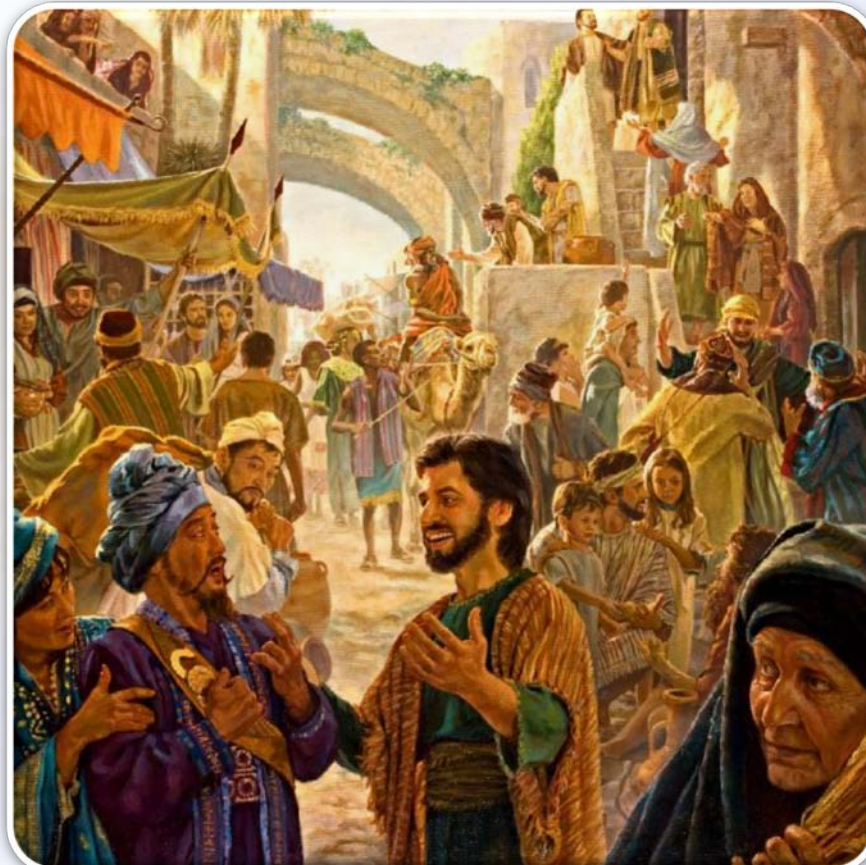
Duhul Sfânt se manifestă prin diverse daruri (1 Corinteni 12:4-11). Această varietate de daruri este dată spre binele bisericii a.î. Evanghelia să fie predicată cu eficiență.

Ascultarea făgăduințelor în limba maternă a ajutat enorm ascultătorii să înțeleagă adevărurile prezentate de către ucenici.

Acest dar s-a repetat în casa lui Corneliu (Fapte 10:46; 11:15-17). Mai apoi, se vorbește despre un dar al limbilor diferit, dar pe care nimeni nu îl înțelege, și care are nevoie să fie interpretat (1 Corinteni 14:2, 5, 13).

Totuși, unii au dorit să își bată joc de acest dar (Fapte 2:13), pentru a contracara lucrarea ucenicilor.

Ei erau uimiți și se minunau, zicând: „Iată, nu sunt oare galileeni toți aceștia care vorbesc?!” (Fapte 2:7-8 NTR)

„Evreii se **răspândiseră** prin aproape toate **națiunile** și vorbeau diferite limbi. Ei au venit de la **distanțe** mari la Ierusalim și, pentru un timp, au **rămas să locuiască** acolo, ca **să poată** participa la **sărbătorile** religioase aflate atunci în **desfășurare și să** respecte **cerințele** lor. Când se adunau, fiecare vorbea limba pe care o **cunoștea**. **Această** diversitate de limbi era un mare obstacol pentru lucrarea servilor lui Dumnezeu de a vesti doctrina Domnului Hristos **până** la marginile **pământului**. Pentru oameni, **desăvârșita** confirmare a **mărturiei** pe care o **dădeau** apostolii pentru Hristos a fost aceea **că** Dumnezeu le-a suplinit lipsurile în chip minunat. Duhul Sfânt a **făcut** pentru ei ceea ce ei n-ar fi putut face singuri într-o **viață întreagă**; de-acum puteau **să răspândească adevărul** evangheliei peste hotare, vorbind cu **acuratețe** limba celor pentru care lucrau. Acest dar miraculos era cea mai **puternică dovadă** pe care o puteau prezenta lumii **că însărcinarea** lor purta sigiliul cerului.”

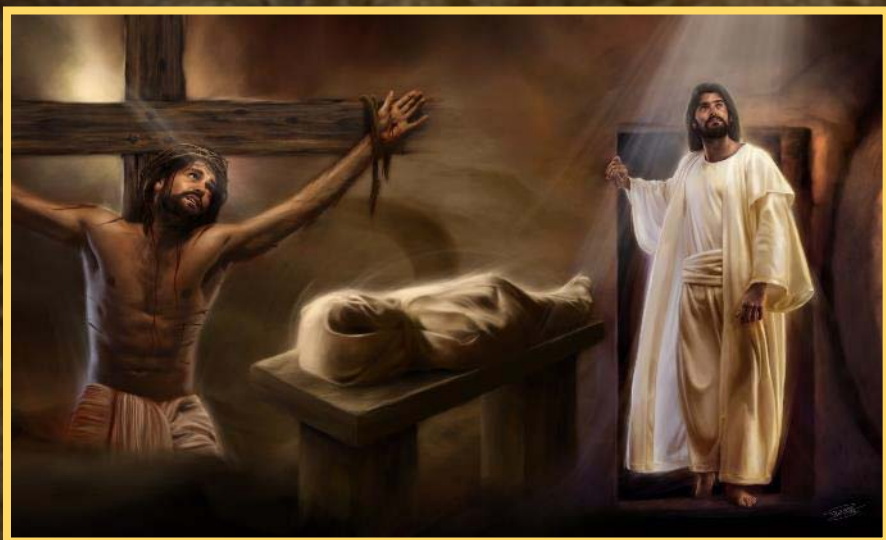
E.G.W. (Istoria mântuirii, pag. 242)

PRIMA PREDICĂ

„Dumnezeu a înviat pe acest Isus, și noi toți suntem martori ai Lui.” (Fapte 2:32)

Răspunzând batjocurilor, Petru a început un discurs explicând ceea ce se întâmpla, în lumina Cuvântului lui Dumnezeu.

A folosit pasajul din Ioel 2:28-32 pentru a explica faptul că, în ultimele zile, va fi revărsat Duhul Sfânt (așa cum se întâmpla în acel moment).

Imediat apoi L-a prezentat pe Isus și lucrarea Sa, moartea și învierea Sa. Din nou și-a susținut argumentele cu texte biblice (Psalmii 16).

Din această primă predică învățăm că, pentru a aduce oamenii la Adevăr, este necesar să li-L prezentăm pe Isus, folosind ca bază Biblia.

PROSLĂVIREA LUI ISUS

Fapte 2:33-36

„Să știe bine dar, toată casa lui Israel, că Dumnezeu a făcut Domn și Hristos pe acest Isus pe care L-ați răstignit voi.” (Fapte 2:36)

În a treia parte a mesajului Său, Petru a vorbit despre înălțarea lui Isus la cer, citând din nou un verset biblic: Psalmii 110:1.

Sacrificiul realizat la cruce a fost recompensat de Tatăl prin punerea lui Isus la dreapta Sa.

Revărsarea Duhului Sfânt a fost consecința directă a acestei proslăviri.

Astfel, crucea a fost prezentată clar înaintea mulțimii ca unic mijloc de mântuire.

CELE DINTÂI ROADE

Fapte 2:37-41

„Cei ce au primit propovăduirea lui au fost botezați; și în ziua aceea, la numărul ucenicilor s-au adăugat aproape trei mii de suflete” (Fapte 2:41)

Primele roade ale lucrării Duhului Sfânt prin biserica Sa au fost 3.000 convertiți.

Convinși de Duhul Sfânt de păcatele lor, au întrebat în ce fel pot obține iertarea.

Petru le-a prezentat cele două cerințe de bază pentru a primi iertarea:

Pocăința. Dorința vehementă de depărtare de păcat. Un răspuns pozitiv la chemarea Duhului.

Botezul. Manifestarea publică a schimbării produse în inimă.

Pe lângă iertarea păcatelor, au primit și darul Duhului Sfânt. În acest fel, credincioșii sunt capabili să îndeplinească misiunea la care biserica a fost chemată.

„Când ia inima în stăpânire, Duhul lui Dumnezeu transformă viața. Gândurile păcătoase sunt înlăturate, faptele rele sunt părăsite, iubirea, umilința și pacea iau locul mâniei, invidiei și certurilor. Bucuria ia locul întristării, iar fața oglindește lumina cerească. Nimeni nu vede mâna care ridică povara, nimeni nu vede lumina care se coboară de sus. Binecuvântarea vine atunci când sufletul se predă prin credință lui Dumnezeu. Apoi, acea putere pe care nici un ochi omenesc nu o poate vedea creează o făptură nouă, după chipul lui Dumnezeu.”